

EDUSKUNNAN VASTAUS 186/2004 vp

Hallituksen esitys laiksi Rahoitustarkastuksen valvontamaksusta ja laiksi Rahoitustarkastuksesta annetun lain muuttamisesta

Asia

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksensä laiksi Rahoitustarkastuksen valvontamaksusta ja laiksi Rahoitustarkastuksesta annetun lain muuttamisesta (HE 199/2004 vp).

Valiokuntakäsittely

Talousvaliokunta on antanut asiasta mietinnön (TaVM 26/2004 vp).

Päätös

Eduskunta on hyväksynyt seuraavan lausuman:

Eduskunta edellyttää, että hallitus seuraa uuden järjestelmän toimivuutta tiiviisti ja toimittaa talousvaliokunnalle vuoden 2005 syksyyn mennessä selvityksen, josta käy ilmi eri laitosten maksujen kehitys nyt voimassa olevaan järjestelyyn verrattuna, maksukriteerien toteutuminen käytännössä, mahdolliset uuden järjestelyn käyttöönoton aiheuttamat muutokset rahoitusmarkkinoilla sekä huomiot mahdollisista järjestelyyn liittyvistä epäkohdista asianmukaisine muutosesityksineen.

Eduskunta on hyväksynyt seuraavat lait:

Laki

Rahoitustarkastuksen valvontamaksusta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Soveltamisala

Tämä laki koskee vuosittaisen Rahoitustarkastuksen valvontamaksun suorittamista.

Velvollinen suorittamaan valvontamaksun (*maksuvelvollinen*) on:

1) Rahoitustarkastuksesta annetun lain (587/2003) 5 §:ssä tarkoitettu valvottava;

2) luottolaitostoiminnasta annetun lain (1607/1993) 1 a §:n 2 momentissa tarkoitettu osakeyhtiö ja osuuskunta;

3) arvopaperimarkkinalain (495/1989) 1 luvun 3 §:ssä tarkoitettua julkisen kaupankäynnin kohteena olevan arvopaperin liikkeeseenlaskija.

Valvontamaksun maksuunpanosta vastaa Rahoitustarkastus. Valvontamaksu suoritetaan Suomen Pankille.

Rahoitustarkastuksen toimenpidemaksuista säädetään Rahoitustarkastuksesta annetussa laissa.

2 §

Valvontamaksu

Valvontamaksun määräämistä varten maksuvelvolliset jaetaan 4—8 §:ssä tarkoitettuihin ryhmiin.

Valvontamaksu määrätään kalenterivuositain perusmaksuna tai suhteellisenä maksuna taikka yhdistettynä perusmaksuna ja suhteellisenä maksuna siten kuin jäljempänä tässä laissa säädetään.

Perusmaksu on laskentayksikköinä määritelty kiinteä maksu. Yhden laskentayksikön määrä on 100 euroa.

Suhteellinen maksu lasketaan maksuvelvollisen viimeksi vahvistetun tilinpäätöksen mukaisen taseen loppusumman tai liikevaihdon, luotolaitostoiminnasta annetun lain 72 §:ssä tai sijoituspalveluyrityksistä annetun lain (579/1996) 31 §:n 1—3 momentissa tarkoitettujen omien varojen vähimmäismäärää koskevan korkeimman vaatimuksen (*pääomavaatimus*) tai viimeksi päättyneen kalenterivuoden lopussa hallinnoitujen sijoitusrahastojen varojen yhteismäärän perusteella, jollei 3 §:stä muuta johdu. Sijoituspalveluyrityksen liikevaihdoksi katsotaan tuloslaskelman mukaisten tuottojen yhteismäärä, jolloin arvopaperikaupan ja valuuttatoiminnan osalta mukaan luetaan nettotuotot. Jos nettotuotto on negatiivinen, se merkitään nollassa.

3 §

Eräiden yritysjärjestelyjen vaikutus suhteellisen maksun määräytymiseen

Jos maksuvelvolliseen on viimeksi päättyneen tilikauden jälkeen sulautunut toinen yritys, sulautuneen yrityksen taseen loppusumma, liikevaihdon määrä tai pääomavaatimus otetaan huomioon määrättäessä maksuvelvollisen suhteellista maksua niiltä kalenterikuukausilta, jotka kokonaan tai osittain sisältyvät sulautumisen

rekisteröinnin ja kalenterivuoden päättymisen väliseen aikaan. Mitä edellä tässä momentissa säädetään sulautumisesta, koskee soveltuvin osin toisen yrityksen liiketoiminnan vastaanottamista. Jos maksuvelvollinen on vastaanottanut vain osan toisen yrityksen liiketoiminnasta, liiketoiminnan osan luovuttaneen yrityksen taseen loppusumma, liikevaihdon määrä tai pääomavaatimus otetaan maksuvelvollisen suhteellista maksua määrättäessä huomioon vain siinä suhteessa kuin luovutettu liiketoiminnan osa on liiketoiminnan luovuttaneen yrityksen koko liiketoiminnasta.

Jos viimeksi päättyneen kalenterivuoden jälkeen sijoitusrahastolaissa (48/1999) tarkoitettu rahastoyhtiön hallinnoimaan sijoitusrahastoon on sulautunut toisen rahastoyhtiön hallinnoima sijoitusrahasto siten kuin sijoitusrahastolain 16 luvussa säädetään, sulautuneen sijoitusrahaston varojen määrä otetaan huomioon määrättäessä ensiksi mainitun rahastoyhtiön suhteellista maksua niiltä kalenterikuukausilta, jotka kokonaan tai osittain sisältyvät aikaan, joka alkaa sijoitusrahastolain 110 §:n 2 momentin mukaisesta sulautumisen täytäntöönpanoa koskevasta ilmoituksesta ja päättyy kalenterivuoden päättyessä. Vastaavasti sulautuneen sijoitusrahaston varojen määrää ei oteta huomioon määrättäessä edellä tässä momentissa tarkoitettulta ajalta sen rahastoyhtiön suhteellista maksua, jonka hallinnoima sijoitusrahasto on sulautunut.

Jos rahastoyhtiölle on viimeksi päättyneen kalenterivuoden jälkeen luovutettu toisen rahastoyhtiön hallinnoiman sijoitusrahaston hallinto (*luovutettu sijoitusrahasto*) sijoitusrahastolain 15 luvussa säädetyllä tavalla, luovutettujen sijoitusrahaston varojen määrä otetaan huomioon määrättäessä ensiksi mainitun rahastoyhtiön suhteellista maksua niiltä kalenterikuukausilta, jotka kokonaan tai osittain sisältyvät hallinnon luovuttamisen täytäntöönpanoajankohdan ja kalenterivuoden päättymisen väliseen aikaan. Vastaavasti luovutettujen sijoitusrahaston varojen määrää ei oteta huomioon määrättäessä edellä tässä momentissa tarkoitettulta ajalta sen rahastoyhtiön suhteellista maksua, jonka sijoitusrahasto on luovutettu.

Jos yritys on viimeksi päättyneen tilikauden jälkeen jakautunut kahdeksi tai useammaksi yritykseksi siten, että vähintään yksi vastaanottavista yrityksistä on maksuvelvollinen, se suhteellinen osuus jakautuneen yrityksen taseen loppusummasta, liikevaihdon määrästä tai pääomavaatimuksesta, joka vastaa jakautuneelta yritykseltä saadun nettovarallisuuden suhdetta jakautuneen yrityksen nettovarallisuuteen ennen jakautumista, otetaan huomioon määrättäessä kunkin vastaanottavan maksuvelvollisen yrityksen suhteellista maksua niiltä kuukausilta, jotka kokonaan tai osittain sisältyvät jakautumisen rekisteröinnin ja kalenterivuoden päättämisen väliseen aikaan. Jos jakautunut yritys on maksuvelvollinen, eikä se purkaudu jakautumisen yhteydessä, sitä suhteellista osuutta jakautuneen yrityksen taseen loppusummasta, liikevaihdon määrästä tai pääomavaatimuksesta, joka vastaa jakautumisessa luovutetun nettovarallisuuden suhdetta yrityksen nettovarallisuuteen ennen jakautumista, ei oteta huomioon määrättäessä jakautuneen yrityksen suhteellista maksua niiltä kalenterikuukausilta, jotka kokonaan tai osittain sisältyvät jakautumisen rekisteröinnin ja kalenterivuoden päättämisen väliseen aikaan.

4 §

Luottolaitoksen valvontamaksu

Luottolaitostoiminnasta annetussa laissa tarkoitetun luottolaitoksen sekä ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annetussa laissa (1608/1993) tarkoitetun ulkomaisen luottolaitoksen sivukonttorin valvontamaksu muodostuu perusmaksusta ja suhteellisesta maksusta. Valvontamaksu muodostuu kuitenkin ainoastaan perusmaksusta silloin, kun luottolaitos tai sivukonttori on Rahoitustarkastuksen valvottava vielä sen kalenterivuoden jälkeen, jonka aikana luottolaitoksen tai 2 momentin 5 kohdassa tarkoitetun sivukonttorin toimilupa on peruutettu Suomessa taikka, kun kysymys on 2 momentin 4 kohdassa tarkoitetusta sivukonttorista, jon-

ka aikana ulkomaisen luottolaitoksen toimilupa on peruutettu luottolaitoksen kotivaltiossa. Ulkomaisen luottolaitoksen, jonka kotivaltio ei kuulu Euroopan talousalueeseen, edustuston valvontamaksu muodostuu ainoastaan perusmaksusta.

Perusmaksun määrä on seuraava:

1) liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa (1501/2001) tarkoitetun liikepankin, säästöpankkilaisissa (1502/2001) tarkoitetun säästöpankkiosakeyhtiön sekä osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa (1504/2001) tarkoitetun osuuspankkiosakeyhtiön perusmaksu on 60 laskentayksikköä;

2) säästöpankkilaisissa tarkoitetun säästöpankin sekä osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa tarkoitetun osuuspankin perusmaksu on 20 laskentayksikköä;

3) muun kuin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetun luottolaitoksen perusmaksu on 20 laskentayksikköä;

4) ulkomaisen luottolaitoksen, jonka kotivaltio kuuluu Euroopan talousalueeseen, sivukonttorin perusmaksu on 20 laskentayksikköä;

5) ulkomaisen luottolaitoksen, jonka kotivaltio ei kuulu Euroopan talousalueeseen, sivukonttorin perusmaksu on 30 laskentayksikköä;

6) ulkomaisen luottolaitoksen, jonka kotivaltio ei kuulu Euroopan talousalueeseen, edustuston perusmaksu on 10 laskentayksikköä.

Jos 2 momentin 1 tai 2 kohdassa tarkoitetun luottolaitoksen viimeksi vahvistetun tilinpäätöksen mukaisten palkkiotuottojen määrä on suurempi kuin rahoituskate, luottolaitoksen perusmaksu on 2 momentissa säädetyn lisäksi 90 laskentayksikköä.

Edellä 2 momentin 1—3 kohdassa tarkoitetun luottolaitoksen suhteellinen maksu on 0,00275 prosenttia luottolaitoksen taseen loppusummasta ja 0,06 prosenttia pääomavaatimuksesta. Edellä 2 momentin 4 kohdassa tarkoitetun sivukonttorin suhteellinen maksu on 0,0016 prosenttia ja 2 momentin 5 kohdassa tarkoitetun sivukonttorin suhteellinen maksu on 0,0055 prosenttia sivukonttorin taseen loppusummasta.

Tässä pykälässä tarkoitettulta maksuvelvolliselta ei peritä 5 tai 6 §:n taikka 7 §:n 1 momentin 1—8 tai 10—14 kohdan mukaisia valvontamaksuja.

5 §

Sijoituspalveluyrityksen valvontamaksu

Sijoituspalveluyrityksistä annetussa laissa tarkoitettun sijoituspalveluyrityksen ja ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetussa laissa (580/1996) tarkoitettun ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen sivuliikkeen valvontamaksu muodostuu perusmaksusta ja suhteellisesta maksusta. Valvontamaksu muodostuu ainoastaan perusmaksusta silloin, kun sijoituspalveluyritys tai sivuliike on Rahoitustarkastuksen valvottava vielä sen kalenterivuoden jälkeen, jonka aikana sijoituspalveluyrityksen tai 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettun sivuliikkeen toimilupa on peruutettu Suomessa taikka, kun kysymys on 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettusta sivuliikkeestä, jonka aikana ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen toimilupa on peruutettu yrityksen kotivaltiossa. Ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen, jonka kotivaltio ei kuulu Euroopan talousalueeseen, edustuston valvontamaksu muodostuu ainoastaan perusmaksusta.

Perusmaksun määrä on seuraava:

1) sijoituspalveluyrityksen perusmaksu on 90 laskentayksikköä;

2) ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen, jonka kotivaltio kuuluu Euroopan talousalueeseen, sivuliikkeen perusmaksu on 20 laskentayksikköä;

3) ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen, jonka kotivaltio ei kuulu Euroopan talousalueeseen, sivuliikkeen perusmaksu on 30 laskentayksikköä;

4) ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen, jonka kotivaltio ei kuulu Euroopan talousalueeseen, edustuston perusmaksu on 10 laskentayksikköä.

Sijoituspalveluyrityksen suhteellinen maksu on 0,20 prosenttia yrityksen vuotuisesta liikevaihdosta ja 0,75 prosenttia pääomavaatimuk-

sesta. Edellä 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettun sivuliikkeen suhteellinen maksu on 0,16 prosenttia ja 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettun sivuliikkeen suhteellinen maksu on 0,35 prosenttia sivuliikkeen vuotuisesta liikevaihdosta.

Tässä pykälässä tarkoitettulta maksuvelvolliselta ei peritä 6 §:n taikka 7 §:n 1 momentin 1—8 tai 10—14 kohdan mukaisia valvontamaksuja.

6 §

Rahastoyhtiön valvontamaksu

Sijoitusrahastolaissa tarkoitettun rahastoyhtiön ja ulkomaisen rahastoyhtiön toiminnasta Suomessa annetussa laissa (225/2004) tarkoitettun ulkomaisen rahastoyhtiön sivuliikkeen valvontamaksu muodostuu perusmaksusta ja suhteellisesta maksusta. Valvontamaksu muodostuu ainoastaan perusmaksusta silloin, kun rahastoyhtiö tai sivuliike on Rahoitustarkastuksen valvottava vielä sen kalenterivuoden jälkeen, jonka aikana rahastoyhtiön tai 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettun sivuliikkeen toimilupa on peruutettu Suomessa taikka, kun kysymys on 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettusta sivuliikkeestä, jonka aikana ulkomaisen rahastoyhtiön toimilupa on peruutettu yhtiön kotivaltiossa. Ulkomaisen rahastoyhtiön, jonka kotivaltio ei kuulu Euroopan talousalueeseen, edustuston valvontamaksu muodostuu ainoastaan perusmaksusta.

Perusmaksun määrä on seuraava:

1) rahastoyhtiön perusmaksu on 40 laskentayksikköä;

2) ulkomaisen rahastoyhtiön, jonka kotivaltio kuuluu Euroopan talousalueeseen, sivuliikkeen perusmaksu on 20 laskentayksikköä;

3) ulkomaisen rahastoyhtiön sivuliikkeen, jonka kotivaltio ei kuulu Euroopan talousalueeseen, sivuliikkeen perusmaksu on 30 laskentayksikköä;

4) ulkomaisen rahastoyhtiön, jonka kotivaltio ei kuulu Euroopan talousalueeseen, edustuston perusmaksu on 10 laskentayksikköä.

Rahastoyhtiön suhteellinen maksu on 0,0055 prosenttia yhtiön hallinnoimien sijoitusrahastojen varojen yhteismäärästä ja, jos yhtiö tarjoaa sijoitusrahastolain 5 §:n 2 momentin 1 kohdassa

tarkoitettua omaisuudenhoitoa, 0,35 prosenttia omaisuudenhoidosta saadusta liikevaihdosta. Edellä 2 momentin 2 kohdassa tarkoitetun sivuliikkeen suhteellinen maksu on 0,21 prosenttia ja 2 momentin 3 kohdassa tarkoitetun sivuliikkeen suhteellinen maksu on 0,53 prosenttia sivuliikkeen vuotuisesta liikevaihdosta.

Tässä pykälässä tarkoitetulta maksuvelvolliselta ei peritä 5 §:n taikka 7 §:n 1 momentin 1—8 tai 10—14 kohdan mukaisia valvontamaksuja.

7 §

Muun perusmaksua maksavan valvontamaksu

Seuraavien maksuvelvollisten valvontamaksu muodostuu ainoastaan perusmaksusta:

1) arvo-osuusjärjestelmästä annetussa laissa (826/1991) tarkoitetun arvopaperikeskuksen perusmaksu on 2 600 laskentayksikköä ja tilinhoitajayhteisön perusmaksu 60 laskentayksikköä; arvopaperikeskukselta ei peritä tilinhoitajayhteisön perusmaksua; jos tilinhoitajayhteisöllä on yksi tai useampi arvo-osuusjärjestelmästä annetun lain 7 a §:ssä tarkoitettu asiamies, tilinhoitajayhteisön perusmaksua korotetaan 30 laskentayksikköä jokaista asiamiestä kohden;

2) arvopaperimarkkinalain 4 a luvun 8 §:n 2 momentissa tarkoitetun suomalaisen selvitysosapuolen ja sellaisen ulkomaisen selvitysosapuolen, jolla on kiinteä toimipaikka Suomessa, perusmaksu on 120 laskentayksikköä;

3) luottolaitostoinnasta annetussa laissa tarkoitetun talletussuojarahaston perusmaksu on 120 laskentayksikköä ja vakuusrahaston perusmaksu 20 laskentayksikköä;

4) sijoituspalveluyrityksistä annetussa laissa tarkoitetun sijoittajien korvausrahaston perusmaksu on 30 laskentayksikköä;

5) arvo-osuusjärjestelmästä annetussa laissa tarkoitetun kirjausrahaston ja arvopaperimarkkinalaissa tarkoitetun selvitysrahaston perusmaksu on 20 laskentayksikköä;

6) luottolaitostoinnasta annetun lain 1 a §:n 2 momentissa tarkoitetun osakeyhtiön ja osuuskunnan perusmaksu on 10 laskentayksikköä;

7) panttilainauslaitoksista annetussa laissa (1353/1992) tarkoitetun panttilainauslaitoksen perusmaksu on 10 laskentayksikköä;

8) sijoitusrahastolaissa tarkoitetun säilytysyhteisön perusmaksu on 30 laskentayksikköä;

9) arvopaperimarkkinalain 1 luvun 3 §:ssä tarkoitetun julkisen kaupankäynnin kohteena olevan osakkeen liikkeeseenlaskijan perusmaksu on 160 laskentayksikköä tai, kun kysymyksessä on 4—6 §:ssä tarkoitettu maksuvelvollinen, 100 laskentayksikköä;

10) julkisen kaupankäynnin kohteena olevan muun kuin 9 kohdassa tarkoitetun arvopaperin liikkeeseenlaskijan perusmaksu on 30 laskentayksikköä;

11) osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa tarkoitetun osuuspankkien yhteenliittymän keskusyhteisön perusmaksu on 60 laskentayksikköä; keskusyhteisöltä ei peritä 1 kohdassa tarkoitettua tilinhoitajayhteisön perusmaksua eikä 12 kohdassa tarkoitettua omistusyhteisön perusmaksua;

12) luottolaitoksen omistusyhteisön sekä rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetussa laissa (44/2002) tarkoitetun ryhmittymän omistusyhteisön perusmaksu on 100 laskentayksikköä;

13) sellaisen yhteisön, jonka määräysvallassa arvopaperimarkkinalaissa tarkoitettu arvopaperipörssi tai selvitysyhteisö, kaupankäynnistä vakioiduilla optioilla ja termiineillä annetussa laissa (772/1988) tarkoitettu optioyhteisö taikka arvo-osuusjärjestelmästä annetussa laissa tarkoitettu arvopaperikeskus on arvopaperimarkkinalain 1 luvun 5 §:ssä tarkoitettulla tavalla, perusmaksu on 200 laskentayksikköä;

14) sijoituspalveluyrityksen omistusyhteisön perusmaksu on 10 laskentayksikköä.

Jos yhteisö on maksuvelvollinen useammalla kuin yhdellä 1 momentin 12—14 kohdassa mainituista perusteista, maksu peritään vain kerran ja sen perusteen mukaan, joka johtaa korkeimpaan maksuun. Jos 1 momentin 12—14 kohdassa tarkoitettu maksuvelvollinen on samalla toisen konsernin tytäryhteisö, sen emoyhteisöltä ei peritä maksua samalla perusteella.

8 §

Muun maksuvelvollisen valvontamaksu

Arvopaperipörssin, optioyhteisön ja arvopaperimarkkina-alaissa tarkoitettua selvitysyhteisön valvontamaksu muodostuu ainoastaan suhteellisesta maksusta, joka on 1,5 prosenttia pörssin tai yhteisön vuotuisesta liikevaihdosta, kuitenkin vähintään 500 laskentayksikköä. Tässä pykälässä tarkoitettua maksua ei peritä arvopaperikeskukselta.

9 §

Valvontamaksun alentaminen

Jos valvontamaksuina perittävät varat yhdessä Rahoitustarkastuksen muiden tuottojen kanssa todennäköisesti ylittäisivät Suomen Pankin hyväksymän Rahoitustarkastuksen talousarvion mukaiset kustannukset yli viidellä prosentilla, Rahoitustarkastuksen on määrättävä 10 §:n mukainen valvontamaksu siten alennettuna, ettei ylite todennäköisesti nouse edellä säädettyä määrää suuremmaksi. Ylitteen määrää arvioitaessa on otettava huomioon myös edellisiltä kalenterivuosilta kertynyt yli- ja alijäämä.

Rahoitustarkastuksen on alennettava kunkin maksuvelvollisen valvontamaksua samalla suhteellisella määrällä.

10 §

Valvontamaksun määrääminen

Valvontamaksun määrää maksettavaksi Rahoitustarkastus. Valvontamaksu eräännyttäväksi maksettavaksi Rahoitustarkastuksen määräämänä ajankohtana, kuitenkin aikaisintaan kalenterivuoden kesäkuun viimeisenä päivänä. Maksuvelvollinen voi maksaa valvontamaksun kalenterivuoden loppuun mennessä useammassa kuin yhdessä erässä siten kuin Rahoitustarkastus tarkemmin määrää. Rahoitustarkastuksen on lähetettävä maksupäätös maksuvelvolliselle viimeistään 30 päivää ennen ensimmäistä eräpäivää.

Sille, joka tulee maksuvelvolliseksi kesken kalenterivuoden, ensimmäinen valvontamaksu määrätään kertomalla koko kalenterivuoden maksun kahdestoistaosa niiden kalenterikuukausien lukumäärällä, jotka kokonaan tai osittain sisältyvät maksuvelvollisuuden alkamisen ja ensimmäisen kalenterivuoden päättymisen väliseen aikaan. Tässä momentissa tarkoitettu ensimmäinen valvontamaksu eräännyttäväksi maksettavaksi maksuvelvollisuuden alkamista seuraavan kalenterikuukauden viimeisenä päivänä, ei kuitenkaan ennen 1 momentissa mainittua ajankoh-
taa.

Jos maksuvelvollisuus päättyy kesken kalenterivuoden, maksuvelvolliselle palautetaan hakemuksesta niin monta kahdestoistaosaa peritystä valvontamaksusta kuin maksuvelvollisuuden päättymisen ja kalenterivuoden päättymisen väliseen aikaan sisältyy täysiä kalenterikuukausia.

Valvontamaksu on suoritettava valituksesta huolimatta.

Rahoitustarkastus voi antaa tarkempia määräyksiä maksumenettelystä ja valvontamaksun määräämiseksi tarvittavien tietojen toimittamis-
tavasta.

11 §

Muutoksenhaku

Muutoksenhausta Rahoitustarkastuksen tämän lain nojalla antamaan päätökseen on voimassa, mitä Rahoitustarkastuksesta annetun lain 37 §:n 1 momentissa säädetään.

12 §

Valvontamaksun viivästyskorko ja periminen ulosottoin

Valvontamaksun viivästyessä peritään sille korkolain (633/1982) 4 §:n 1 momentin mukainen viivästyskorko.

Tämän lain perusteella määrätty valvontamaksu korkoineen saadaan periä ilman tuomiota tai päätöstä siinä järjestyksessä kuin verojen ja

maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa (367/1961) säädetään.

13 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2005. Lakia sovelletaan ensimmäisen ker-
ran vuodelta 2005 perittävään valvontamaksuun.

Sen estämättä, mitä 7 §:n 1 momentin 9 koh-
dassa säädetään, julkisen kaupankäynnin koh-
teena olevan osakkeen muun liikkeeseenlaski-
jan kuin 4—6 §:ssä tarkoitetun maksuvelvolli-

sen perusmaksu on 140 laskentayksikköä vuon-
na 2005.

Sen estämättä, mitä 7 §:n 1 momentin 10 koh-
dassa säädetään, julkisen kaupankäynnin koh-
teena olevan joukkovelkakirjalainan liikkee-
seenlaskijan perusmaksu on 10 laskentayksik-
köä vuonna 2005 ja vuonna 2006.

Tämän lain voimaan tullessa määräämättä
olevaan valvontamaksuun sovelletaan tämän
lain voimaan tullessa voimassa olleita säännök-
siä.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain
täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Laki

Rahoitustarkastuksesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan Rahoitustarkastuksesta 27 päivänä kesäkuuta 2003 annetun lain (587/2003) 10 §:n 2
momentin 1 kohta, 15 §:n 2 momentti, 21 § ja 29 §:n 2 momentti, sellaisena kuin niistä on 29 §:n 2
momentti laissa 227/2004, sekä

lisätään lakiin uusi 36 a ja 36 b § seuraavasti:

10 §

Johtokunnan tehtävät

Johtokunnalla on seuraavat Rahoitustarkas-
tuksen hallintoa koskevat tehtävät:

1) päättää Rahoitustarkastuksen valvonta-
maksuista ja toimenpidemaksuista sekä käsitel-
lä 36 b §:ssä säädetty suunnitelma;

vonnan ja valvontamaksun määräämisen kannal-
ta tarpeelliset tiedot ja selvitykset. Rahoitustar-
kastus voi antaa määräyksiä valvottavan talou-
dellista asemaa, omistajia, sisäistä valvontaa ja
riskienhallintaa, hallinto- ja valvontaelinten jä-
seniä ja toimihenkilöitä sekä toimipaikkoja kos-
kevien tietojen säännöllisestä toimittamisesta
Rahoitustarkastukselle.

15 §

Tarkastus- ja tietojensaantioikeus

Valvottavan ja muun rahoitusmarkkinoilla
toimivan on ilman aiheetonta viivytystä toimi-
tettava Rahoitustarkastukselle sen pyytämät val-

21 §

Kirjanpitomääräysten antaminen

Rahoitustarkastus voi antaa valvottavalle ja
luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 §:ssä tar-
koitetulle rahoituslaitokselle valvonnan kannal-
ta tarpeellisia teknisiä määräyksiä liiketapahtu-
mien kirjaamisesta juoksevaan kirjanpitoon sekä

taseen ulkopuolisten vastuiden kirjaamisesta poiketen siitä, mitä kirjanpitolain 2 luvun 4—10 §:ssä ja niiden nojalla annetuissa säännöksissä säädetään.

29 §

Suomeen sijoittuneen sivukonttorin ja sivuliikkeen tarkastaminen

— — — — —
Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion valvontaviranomaisen pyynnöstä Rahoitustarkastus voi toimivaltansa puitteissa tehdä tarkastuksen tuosta valtiosta Suomeen sijoittuneen luotto- tai rahoituslaitoksen sivukonttorissa tai sijoituspalveluyrityksen tai rahastoyhtiön sivuliikkeessä taikka muulla tavoin valvoa ja tarkastaa sivukonttoria tai sivuliikettä.

36 a

Toimenpidemaksu ja valvontamaksu

Rahoitustarkastuksen toiminnasta aiheutuvien kustannusten kattamiseksi peritään toimenpidemaksuja ja valvontamaksuja.

Rahoitustarkastuksen antamasta luvasta ja muusta suoritteesta perittävistä toimenpidemaksusta on voimassa, mitä valtion maksuperusteissa (150/1992) säädetään. Suoritteiden maksullisuudesta ja maksun suuruudesta määrää Rahoitustarkastus.

Rahoitustarkastus voi periä valtion maksuperustelain mukaisen toimenpidemaksun 29 §:ssä tarkoitettulta ulkomaiselta valvontaviranomai-

selta, jos Rahoitustarkastus tekee ulkomaisen valvontaviranomaisen pyynnöstä valvonta- tai tarkastustoimenpiteen, joka kohdistuu 5 §:n 3 kohdassa tarkoitettuun sivukonttoriin taikka 5 §:n 7 tai 18 kohdassa tarkoitettuun sivuliikkeeseen. Rahoitustarkastus voi periä edellä tarkoitettua toimenpidemaksun myös suoraan sivukonttorilta tai sivuliikkeeltä, jos ulkomainen valvontaviranomainen on määrännyt sivukonttorin tai sivuliikkeen suorittamaan kyseisen maksun Rahoitustarkastukselle tai jos maksun periminen on muutoin mahdollista toisen ETA-valtion lainsäädännön mukaan.

Rahoitustarkastuksen valvontamaksusta säädetään erikseen.

36 b §

Rahoitusaliijäämän johdosta laadittava suunnitelma

Jos valvontamaksuina ja toimenpidemaksuina perittävät varat yhdessä Rahoitustarkastuksen muiden tuottojen kanssa eivät riitä kattamaan Rahoitustarkastuksen kustannuksia, Rahoitustarkastuksen on viipymättä laadittava suunnitelma alijäämän johdosta tarvittavista toimenpiteistä.

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2005.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 8 päivänä joulukuuta 2004